

บทความทางวิชาการ

เรื่อง

สร้างวินัยจราจรด้วยจิตสำนึก

ของ

พันตำรวจโทวิชาญ เจริญรัตน์

อาจารย์(สบ ๓) กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๘

เพื่อใช้ประกอบการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาข้าราชการตำรวจชั้นประทวน

สายงานต่างๆ ประจำปี ๒๕๕๕ และประกอบการศึกษาทั่วไป

คำนำ

บทความทางวิชาการเรื่อง สร้างวินัยจราจรด้วยจิตสำนึก มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนหลักสูตรข้าราชการตำรวจที่เข้ารับการฝึกอบรม ณ ศฝร.ภ.๘ ตลอดจนประกอบการศึกษาทั่วไป

หวังว่าบทความทางวิชาการเรื่องนี้จะ เป็นประโยชน์สำหรับการฝึกอบรมหลักสูตรพัฒนาข้าราชการตำรวจชั้นประทวนในสายงานต่างๆ ประจำปี ๒๕๕๕ และประกอบการศึกษาทั่วไป ในส่วนของข้อบกพร่องหากเกิดขึ้นผู้เขียนขออน้อมรับเพื่อจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไปด้วยความยินดีอย่างยิ่ง

พันตำรวจโท วิชาญ เครือรัตน์

อาจารย์(สบ ๓) กลุ่มงานอาจารย์ ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธรภาค ๘

สิงหาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	๑
ความหมายของคำว่า “วินัย”	๒
ความสำคัญของวินัย	๓
วินัยจราจร	๕
การฝ่าฝืนวินัยจราจร	๕
ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยจราจร	๖
สรุป	๖
เอกสารอ้างอิง	๘

สร้างวินัยจราจรด้วยจิตสำนึก

บทนำ

การเดินทางถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตของมนุษย์ วันหนึ่งๆคงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่ามีใครไม่เดินทาง การเดินทางเป็นการเริ่มต้นเผชิญกับสิ่งต่างๆ ในการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของมนุษย์ คงไม่มีใครปฏิเสธว่าในชีวิตนี้การเดินทางไม่ใช่สิ่งสำคัญ และจำเป็นต่อชีวิต ถ้าจะมีก็คงจะน้อยมาก เพราะมนุษย์ต้องมีอาชีพในการหารายได้มาเลี้ยงชีวิตหรือเลี้ยงครอบครัว ถึงแม้ว่าบุคคลที่ยังไม่ได้อยู่ในวัยที่จะประกอบอาชีพ แต่ก็ยังต้องสร้างโอกาสในการที่จะให้ได้มีอาชีพเพื่อหารายได้มาดำรงชีวิตต่อไป การสร้างโอกาสที่ว่่านั้น ได้แก่ การศึกษาเล่าเรียนในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งบุคคลเหล่านี้ก็ต้องการเดินทางเช่นกัน อาชีพแต่ละอาชีพก็จะมีการเดินทางที่แตกต่างกัน บางอาชีพอาจจะเดินทางน้อย บางอาชีพอาจจะเดินทางมาก และบางอาชีพอาจจะใช้การเดินทางเป็นหลัก ดังนั้นการเดินทางถือว่าเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ การเดินทางมีหลายรูปแบบ อาจจะเดินทางด้วยเท้า ด้วยยานพาหนะ ไม่ว่าจะเป็นรถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ รถไฟ เรือ ไปจนถึงการเดินทางด้วยเครื่องบิน แต่การเดินทางที่คนส่วนใหญ่ใช้นั้น คือ การเดินทางบนท้องถนน โดยใช้นานพาหนะชนิดต่างๆ ผู้เขียนก็เป็นผู้หนึ่งที่ใช้การเดินทางบนท้องถนน จึงได้สัมผัสพบเห็นเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ไม่ว่าจะเป็นการขาดระเบียบวินัยของผู้ใช้นานพาหนะ อุบัติเหตุบนท้องถนน แต่สิ่งที่พบเจอบ่อยๆ และซ้ำๆ นั้นคือ การขาดระเบียบวินัยบนท้องถนนของผู้ใช้นานพาหนะ อาทิ เช่น การไม่สวมหมวกนิรภัยของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ หรือสวมในบริเวณที่มีเจ้าหน้าที่จราจรเมื่อไม่มีเจ้าหน้าที่ที่ถือออกมาเก็บไว้หน้ารถ การเลี้ยวหรือกลับรถในบริเวณที่ห้าม การเลี้ยวหรือกลับรถโดยไม่ใช้สัญญาณไฟ การขับรถโดยใช้ความเร็วน้อยแต่ไม่ขับชิดซ้าย การไม่คาดเข็มขัดนิรภัย ตลอดจนจุดโทรศัพท์ระหว่างขับรถ ที่กล่าวมานี้คือเหตุการณ์ที่ผู้เขียนพบเห็นเป็นประจำ ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการสำรวจความเห็นประชาชนชุดล่าสุดจากนิด้าโพล ในเรื่องวินัยจราจรของคนไทยได้เปิดเผยผลการสำรวจเกี่ยวกับผลการจราจรบนถนน : กร ณี ศี ก ษ า ป ระ ช า ช น ผู้ ขั บ ร ถ ย น ต์ ทั ว ไป ใน ก ร ง เ ท พ ม ห า น ค ร โดยผลสำรวจพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๔.๓๗ ระบุว่า ในหนึ่งสัปดาห์ไม่พบเห็น

อุบัติเหตุบนท้องถนนเลย ในขณะที่ประชาชนร้อยละ ๔๓.๖๘ พบเห็นอุบัติเหตุบนท้องถนนสัปดาห์ละ ๑-๓ ครั้ง ส่วนคำถามถึงการทำผิดวินัยจราจรของผู้ขับขี่ยานพาหนะบนท้องถนนที่พบมากที่สุด พบว่าประชาชนร้อยละ ๔๗.๙๘ พบเห็นผู้ขับขี่รถมอเตอร์ไซค์ไม่สวมหมวกกันน็อก รองลงมาร้อยละ ๔๖.๗๘ พบเห็นผู้ขับขี่ขับรถย้อนศร สำหรับปัญหาที่พบมากที่สุดบนท้องถนนพบว่า ประชาชนร้อยละ ๑๘.๓๘ พบปัญหาการขับรถปาดหน้า รองลงมาร้อยละ ๑๗.๐๕ ปัญหาการไม่เคารพกฎจราจร ฯลฯ นิต้าโพลยังระบุด้วยว่า ประชาชนร้อยละ ๗๒.๖๖ เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า ทำอะไรคือไทยแท้ ที่หมายความว่า การไม่เคารพกฎจราจรของคนไทย ส่วนประชาชนอีกร้อยละ ๒๗.๓๔ ไม่เห็นด้วยกับข้อความดังกล่าว เพราะการไม่เคารพกฎจราจรเป็นการกระทำของคนส่วนน้อยเท่านั้น แม้ผลสำรวจจะไม่ได้ข้อมูลหรือชุดความรู้ใหม่เกี่ยวกับวินัยจราจร แต่ก็ยังตอกย้ำความไร้วินัยจราจรของคนไทยที่ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้ดีขึ้นเสียที แม้ตำรวจจราจรจะตั้งด่านจับปรับคนไม่สวมหมวกกันน็อก คนขับรถย้อนศร การแข่งหน้าในระยาระชั้นชิด ฯลฯ แต่ก็ไม่สามารถลดจำนวนผู้ทำผิดกฎจราจรลงได้ เรื่องของวินัยจราจรเป็นเรื่องของสำนึกความรับผิดชอบของผู้ขับขี่รถยนต์ทั้งหลายที่จะต้องมึจิตสำนึกในระหว่างขับขี่ ไม่ใช่เอาแต่ความสะดวกสบายของตนเอง ไม่สนใจคนอื่น ถ้าผู้ใช้รถบนท้องถนนคิดแต่ประโยชน์ตนเองปัญหาเรื่องวินัยจราจรก็ยังคงเป็นปัญหาตลอดไป ดังนั้นผู้เขียนจึงขอนำเรื่อง “สร้างวินัยจราจรด้วยจิตสำนึก” มากล่าวถึงเพื่อที่จะเป็นแนวทางในการปฏิบัติของผู้ใช้รถบนท้องถนน เพื่อช่วยแก้ปัญหารถจราจรบนท้องถนน รายละเอียดดังนี้

ความหมายของคำว่า “วินัย”

วินัย ระเบียบวินัยและวินัย มีนักการศึกษาได้ให้ความหมาย ดังนี้

กรมวิชาการ (๒๕๔๒ : ๒๑) ได้ระบุว่า วินัย หมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อตกลงที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติในการดำรงชีวิตร่วมกัน เพื่อให้อยู่อย่างราบรื่นมีความสุข ความสำเร็จโดยอาศัยการฝึกให้ปฏิบัติตนรู้จักควบคุมตนเอง

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้ความหมายวินัยไว้ว่า ระเบียบแบบแผน และข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ เช่น วินัยทหาร ทหารต้องยึดมั่นในวินัย

หนังสือ หันนาคินท์ (๒๕๔๒ : ๓๘) กล่าวว่า วินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับ คำสั่ง กติกาและกฎหมายตามที่สังคมได้วางไว้หรือกลุ่มได้กำหนดตกลง นำมาซึ่งความสงบสุขความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคงและความปลอดภัย

จากแนวคิดที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง การอยู่ในระเบียบแบบแผนและ ข้อบังคับของสังคม ความสามารถของบุคคลในการกระทำและควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามที่มุ่งหวังและเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากสามัญสำนึกขึ้นมาเองซึ่งเป็น คุณสมบัติที่ดีงามที่มีอยู่ในตัวบุคคลเกิดจากการได้รับการอบรม ปลูกฝังของมนุษย์ด้วยความสมัครใจและมุ่งมั่นที่จะทำในสิ่งที่ดีงามแม้จะมีสิ่งเร้าภายนอกหรือภายในตนเอง พฤติกรรมก็ยังไม่เปลี่ยนแปลงโดยพฤติกรรมที่แสดงออกนั้นจะต้องไม่ขัดกับระเบียบของ สังคมด้วย

ความสำคัญของวินัย

วินัย เป็นข้อปฏิบัติที่ใช้ควบคุมความประพฤติของคนดังที่กล่าวมาในความหมาย ของวินัยเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบในสังคม ดังนั้นระเบียบวินัยจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน ดังจะได้กล่าวต่อไปนี้

สนั่น สุมิตร (๒๕๒๐ : ๒๐-๒๑) กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยพอสรุปได้ว่า การ ฝึกทางวินัยโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้มีนิสัยประจำใจดี คือ ให้มีความเคารพมีมารยาทและ ความประพฤติอันดีงาม มีความเห็นอกเห็นใจกันมีความร่วมมือซึ่งกันและกันความสำคัญ ของวินัยมีดังนี้

- ๑) วินัยทำให้ผู้รักษาเป็นคนดีเป็นเครื่องมือปกป้องความเสื่อมเสีย
- ๒) วินัยเป็นเครื่องมือวัดความดีของคนใครจะเป็นคนดีหรือคนเลว ดีมาก ดีน้อยและไม่มีอะไรเป็นเครื่องมือวัดได้อย่างแม่นยำเท่ากับการสังเกตวินัยของผู้นั้นว่า เกรงครัดในวินัยของตนเองเพียงใด
- ๓) วินัยเป็นเครื่องแสดงความแตกต่างระหว่างบุคคล

สมเกียรติ พวงรอด (อ้างถึงในซุ่มศักดิ์ อินทร์รักษ์ ๒๕๓๑ : ๑๖๗) วินัยเป็นข้อกำหนดการปฏิบัติที่มีความสำคัญมากต่อการควบคุมพฤติกรรมของบุคคลหน่วยงานหรือองค์การ ซึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ดังนี้

๑. ด้านการบริหารงานบุคคล ในหน่วยงานย่อมประกอบด้วยบุคคลหลายคนหลายฝ่าย ดังนั้นจึงจำเป็นต้องกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ขึ้นเป็นข้อปฏิบัติเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานได้คล่องตัว สะดวก รวดเร็ว และไม่เป็นปัญหาต่อระบบงาน

๒. ด้านพฤติกรรมของบุคคล ช่วยกำหนดขอบเขตในการปฏิบัติของบุคคลให้อยู่ในแนวปฏิบัติที่พึงประสงค์ถูกต้องตามจารีตประเพณี และสิ่งที่สังคมต้องการเพื่อความเจริญก้าวหน้าแก่ตนเอง ย่อมต้องมีวินัยต่อผู้อื่นด้วย ซึ่งทำให้บุคลากรเหล่านั้นสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไม่เป็นปัญหาต่อหน่วยงานของตนเองและสังคม

ลีลา สีนานุเคราะห์ (อ้างอิงใน ปราชญา กล้าผจญและพอลตา บุตรสุทธีวงศ์, ๒๕๕๐ : ๑๑๑) กล่าวว่า ความจำเป็นที่มนุษย์ต้องมีระเบียบวินัย ประกอบด้วยต่าง ๆ ดังนี้

๑. ความจำเป็นตามกฎหมาย กฎหมายต่าง ๆ ได้แก่ กฎหมายแรงงาน กฎหมายคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ความจำเป็นทางด้านแรงงานสัมพันธ์ องค์การจะทำงานได้อย่างราบรื่น และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ก็ต่อเมื่อเกิดความร่วมมือ และความเข้าใจระหว่างกันและกัน แต่ละฝ่ายต้องทราบและปฏิบัติตามหน้าที่ และบทบาทของตน ทุกคน ทุกฝ่ายต้องมีวินัย และรักษาระเบียบวินัย หากทุกคนประพฤติอยู่ในกรอบวินัยปัญหาต่าง ๆ ก็จะหมดไป

๓. ความจำเป็นต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระเบียบวินัยเป็นเครื่องกำหนดมาตรฐานความประพฤติในการปฏิบัติงานของพนักงานในองค์การ เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดผลการปฏิบัติงาน เป็นเครื่องมือช่วยในการตัดสินใจ

๔. ความจำเป็นต่อความเจริญก้าวหน้าขององค์การ เมื่อมนุษย์ในองค์กรมีพฤติกรรมแห่งองค์กรที่ดี ต่างก็มีระเบียบวินัยในตนเอง เกรงครัดในการรักษากฎ กติกา

วินัยส่วนรวมไม่มีใครละเมิด ไม่มีใครฝ่าฝืน องค์การนั้นก็ย่อมที่เกิดความสุข และสามารถที่จะพัฒนาความก้าวหน้าให้เกิดขึ้นในองค์การได้ดียิ่งขึ้น

จากแนวคิดของบุคคลดังกล่าวสรุปได้ว่า วินัยมีประโยชน์อย่างยิ่ง เป็นเป้าหมายหลักที่สังคมต้องการให้เกิดกับคนทุกคนและคงอยู่พัฒนาขึ้นติดตัวไปตลอดชีวิต เพราะวินัยเป็นเครื่องกำหนดทิศทางให้กับสมาชิกในสังคมใช้ยึดถือและปฏิบัติตามเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกันเพื่อความสงบเรียบร้อยของสังคมเป็นส่วนรวม

วินัยจราจร

วินัยจราจร หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ของผู้ใช้งานพาหนะบนท้องถนนโดยเคร่งครัด

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานพาหนะบนท้องถนน ได้แก่ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติในการใช้งานพาหนะบนท้องถนน เช่น ลักษณะของรถที่ใช้ทาง การใช้ไฟหรือเสียงสัญญาณของรถ การบรรทุกสัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร การใช้ทางเดินรถ การขับรถ การขับแข่งและผ่านขึ้นหน้า การออกรถ การเลี้ยวรถและการกลับรถ การหยุดรถและจอดรถ การใช้ทางเดินรถประจำทาง และ ข้อกำหนดความเร็วรถ เป็นต้น

การฝ่าฝืนวินัยจราจร

การฝ่าฝืนกฎจราจร คือ การที่ผู้ใช้รถใช้ถนนไม่ปฏิบัติตามกฎจราจรตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้ ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดๆ ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ผลกระทบที่เกิดจากการฝ่าฝืนดังกล่าวย่อมเกิดขึ้นต่อผู้ใช้รถใช้ถนนด้วยกัน ไม่ว่าจะทำให้เสียเวลา เสียค่าใช้จ่าย เสียสุขภาพ ตลอดจนถึงเสียชีวิต

การไม่มีวินัยเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนนของคนไทยนั้น ถึงขนาดมีผู้กล่าวว่า “วินัยจราจร สะท้อนวินัยชาติ” เลยทีเดียว สืบเนื่องจากการที่เขาพบเห็นการฝ่าฝืนกฎจราจรของผู้ใช้รถใช้ถนนของประชาชนคนไทย โดยมีการนำไปเปรียบเทียบกับวินัยจราจร

ของคนชาติอื่น ซึ่งถือเป็นภาพลบของคนไทยที่ถูกมองในเรื่องดังกล่าว ดังนั้นผู้ใช้รถใช้ถนน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องไม่ว่าภาครัฐหรือเอกชน จะต้องหันมาให้ความสำคัญเกี่ยวกับวินัยจราจร

ข้อปฏิบัติเกี่ยวกับวินัยจราจร

ผู้ใช้รถใช้ถนนจะต้องถือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดวินัยจราจรบนท้องถนน ดังนี้

๑. จะต้องยึดหลักนิติธรรม คือ จะต้องถือปฏิบัติตามกฎจราจรโดยเคร่งครัด สร้างวินัยจราจรสำหรับตนเองให้เป็นนิสัย

๒. จะต้องยึดถือหลักความเสมอภาค คือ จะต้องมีความเสมอภาคในการถือปฏิบัติตามกฎหมายจราจร ไม่ถืออภิสิทธิ์ด้วยประการใดๆ ยกเว้นมีเหตุจำเป็นจริงๆ

๓. จะต้องยึดถือหลักเหตุผล คือ ต้องยอมรับฟังเหตุผลผู้อื่น รู้ผิดหรือถูกไม่โต้เถียง

๔. จะต้องยึดหลักประนีประนอม คือ การมีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เพื่อนร่วมทาง

สำหรับองค์กรต่างๆ ไม่ว่าจะของภาครัฐหรือเอกชนจะต้องร่วมมือกันในการเสริมสร้าง รณรงค์วินัยจราจร ให้กับผู้ใช้รถใช้ถนน เช่น จัดการอบรมให้ความรู้ ประชาสัมพันธ์ ถึงโทษภัยของการฝ่าฝืนกฎจราจร ให้ความรู้ในเรื่องกฎหมายจราจร ที่ออกมาบังคับใช้ใหม่ๆ เป็นต้น

สรุป

ปัญหาการฝ่าฝืนวินัยจราจรในประเทศไทยเรา มักจะถูกมองว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยที่ถูกละเลยมานาน จนต้องมีการรณรงค์ออกมาเป็นระยะๆ เพื่อกระตุ้นเตือนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่สุดเสี่ยงก่อให้เกิดอันตรายรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต อย่างกรณีการเมาสุราขณะขับขี่ ขับรถฝ่าฝืนสัญญาณจราจร ขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

วินัยจราจร เป็นเรื่องสำคัญ ดังนั้นทุกส่วนต้องให้ความสำคัญต้องช่วยกันสร้างวินัยจราจรให้เกิดขึ้นบนท้องถนน หากแก้ปัญหาคาราคาซังวินัยของผู้ใช้รถใช้ถนนได้ก็จะ

ช่วยแก้ปัญหาให้กับประเทศชาติได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะลดการสูญเสียประชากร ซึ่งเมื่อสูญเสียไปแล้วหาทดแทนไม่ได้ ลดงบประมาณค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในเรื่องค่ารักษาพยาบาลของผู้ประสบภัยบนท้องถนน เป็นต้น สิ่งที่สำคัญที่สุดในการสร้างวินัยจราจรให้เกิดขึ้นบนท้องถนนนั้นคือตัวผู้ใช้รถบนท้องถนนจะต้องมีจิตสำนึกในการใช้รถบนท้องถนน โดยการเคารพกฎจราจรซึ่งเป็นกฎข้อบังคับให้ผู้ใช้รถใช้ถนนถือปฏิบัติเพื่อมิให้ความปลอดภัยของผู้ใช้รถใช้ถนนอย่างเคร่งครัด เมื่อผู้ใช้รถใช้ถนนต่างๆถือปฏิบัติโดยเคร่งครัดปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นบนท้องถนนก็จะลดจำนวนจนกระทั่งหมดสิ้นไป ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนในการเดินทางก็จะมีความปลอดภัยในชีวิตร่างกาย ส่งผลให้สังคมสงบสุข ประเทศชาติพัฒนา

เอกสารอ้างอิง

นนท์ หันนาคินทร์. ประสบการณ์ในงานบริหารบุคลากร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒.

พระราชบัญญัติจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๒.

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์, ๒๕๔๖.

http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROaVoyc3hNREE1TURjMU5RPT0=§ionid=TURNek1nPT0=&day=TWpBeE1pMHdOeTB3T1E9PQ=

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - ชื่อสกุล	พันตำรวจโทวิชาญ เครือรัตน์
ประวัติการศึกษา	๒๕๓๕ ศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ราชภูธรธานี	๒๕๔๖ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุ
ประสบการณ์ทำงาน	๒๕๔๐ รองสารวัตรงาน ๓ กองกำกับการ ๓
กองบังคับการ	อำนาจการตำรวจภูธรภาค ๘
ตำรวจภูธร ๘	๒๕๔๒ ผู้บังคับหมวดร้อย ๒ กองกำกับการโรงเรียน
กองกำกับ	๒๕๔๕ อาจารย์ (สบ ๑) ทำหน้าที่อาจารย์วิชาทั่วไป
บริการทางการ	การโรงเรียนตำรวจภูธร ๘
ภาค ๘	๒๕๔๘ อาจารย์ (สบ ๒) กลุ่มงานวิชาการและ
ศูนย์ฝึกอบรม	ศึกษา ศูนย์ฝึกอบรมตำรวจภูธร
	๒๕๕๒ อาจารย์ (สบ ๒) กลุ่มงานอาจารย์
	ตำรวจภูธรภาค ๘

คมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุข
ความจริงหรือฝันที่อยากให้มี

ผศ.นพดล ปกรณ์นิมิตติ
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
noppadon.pa@spu.ac.th

จากนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ได้กำหนดให้ปี 2553 เป็นปีแห่งความปลอดภัย ภายใต้สโลแกน “คมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุข” และได้มีการเปิดตัวโครงการไปเมื่อวันที่ 20-21 ธันวาคม 2552 ที่ผ่านมานั้น

ข้อมูลจากรายงานข่าวจาก www.thaigov.go.th เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 52 ความว่า

กระทรวงคมนาคมกำหนดให้ปี 2553 เป็นปีแห่งความปลอดภัยสังคมไทยเป็นสุข นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดโครงการ “2553 แห่งความปลอดภัย” และปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “คมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุข”

“นายกรัฐมนตรีได้กล่าวเปิดโครงการและปาฐกถาพิเศษเรื่อง คมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุข ว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการขนส่งสินค้าในประเทศมากกว่า 500 ล้านตันต่อปี มีการขนส่งในระบบขนส่งสาธารณะมากกว่า 750 ล้านคนต่อปี ซึ่งปริมาณการขนส่งดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหาอุบัติเหตุทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ มากกว่า 100,000 ครั้งต่อปี และมีผู้เสียชีวิตสูงเกือบ 14,000 คน ในปี 2547 โดยมากกว่าร้อยละ 98 เป็นอุบัติเหตุทางถนน” (เข้าถึง 7 มีนาคม 2553)

ในสัปดาห์หน้าซึ่งจะเป็นช่วงระยะเวลาของเทศกาลสงกรานต์ และเป็นวันหยุดยาวต่อเนื่อง แม้จะมีเรื่องของอุบัติเหตุทางการเมืองที่กำลังร้อนแรงอยู่ขณะนี้ จนทำให้กำลังของเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนมาก ต้องเข้ามาดูแลในเรื่องการรักษาความสงบเรียบร้อยในตัวเมืองกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

แต่กระนั้นก็ตามปัญหาในเรื่องการจราจร ตอนเดินทางกลับช่วงเทศกาลสงกรานต์ ก็ยังคงมีอยู่ และเจ้าหน้าที่ก็คงยังต้องทำงานหนักในเรื่องนี้ควบคู่ไปกับเรื่องปัญหาทางการเมืองด้วย เพราะแน่นอนส่วนหนึ่งของพี่น้องประชาชน ก็คงต้องเดินทางกลับบ้านเพื่อท่องเที่ยว หรือเยี่ยมญาติ ต่างจังหวัด เป็นจำนวนมากอยู่ ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว

ปัญหาที่น่าหนักใจในช่วงระยะเวลาของเทศกาลสงกรานต์ ทุกปีที่ผ่านมา ก็มักจะเป็นปัญหาเรื่องของการจราจรที่ติดขัดที่เกิดขึ้นบนท้องถนน ซึ่งวีสอมตะ 7 วันอันตราย ก็คงจะกลับมาได้ยีนอีกครั้งและก็มักจะมีการทำสถิติผู้เสียชีวิตของแต่ละวัน เช่นครบ 7 วัน ได้เท่าไร เพื่อเปรียบเทียบกับปีก่อนๆที่ผ่านมา

อันที่จริงแล้ว นโยบาย ในเรื่องคมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุขนั้น เป็นนโยบายที่มีวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายที่ดี แต่ก็คงจะไม่ใช่หลักประกันของความเป็นสุขของสังคมไทยได้เลย ถ้าหากขาดซึ่งการบังคับใช้นโยบาย ดังกล่าว ด้วยความจริงจรรวมถึง การสร้างความตระหนักในเรื่องความปลอดภัยในการขับขี่ แก่ผู้ขับขี่รถยนต์ บนท้องถนน ว่าถ้าหากเกิดสิ่งที่ไม่คาดฝันขึ้น สิ่งนั้นอาจส่งผลถึงชีวิตของผู้ขับขี่เอง และอาจรวมถึงบุคคลอื่น ที่เขาไม่ได้รู้เรื่องราวอะไรด้วย

เป็นเรื่องที่น่าแปลกหรือน่าขบขันอยู่เหมือนกัน ที่บางท้องถนน หรือแยกที่มีรถจำนวนมาก มีป้ายพิมพ์ข้อความว่า เขตกวดขันวินัยจราจร แต่ในชั่วโมงเร่งด่วน บนท้องถนนที่มีป้ายดังกล่าวกลับมีแต่รถที่แซงซ้ายแซงขวา แออัดกันตรงหัวเลี้ยวถนน อย่งไรระเบียบวินัยในการขับขี่ จนการจราจรติดขัด และส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนหลายต่อหลายครั้ง

กรณี สโลแกน “คมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุข” ยังมีตัวอย่างที่น่าสนใจอีกเรื่องหนึ่งก็คือ กรณีรถเมล์ หรือ รถโดยสารประจำทาง

หลายท่านอาจจะเคยพบเคยเห็นรถโดยสารสาธารณะ ดังเช่นรถเมล์ จะมีข้อความว่า “คมนาคมปลอดภัย สังคมไทยเป็นสุข” ปิดอยู่หลังรถหลายคันในกรุงเทพมหานคร ซึ่งบางท่าน เมื่อเห็นข้อความนี้ขณะขับขี่รถ อยู่บนท้องถนน อาจจะอดเศร้าหรืออดคิดไม่ได้กับรถโดยสารประจำทางเหล่านี้บางคัน ว่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างคมนาคมปลอดภัย หรือสร้างความไม่ปลอดภัยกันแน่ ให้กับสังคมไทย

ก่อนอื่น ต้องกล่าวก่อนว่า ผู้ขับขี่รถสาธารณะ หรือกรณีศึกษา รถเมล์ นั้น โดยส่วนใหญ่หลายท่านขับขี่สุภาพ เรียบร้อย มีการขอทางจากผู้ขับขี่รถยนต์ ท่านอื่น บาง

ท่านมีการทำสัญญาเมื่อขอบคุณให้กับคนอื่น ที่ให้ทางตน แต่ก็ยังมีส่วนหนึ่ง ซึ่งน่าจะเป็นส่วนน้อยมากๆ ที่มีพฤติกรรมในการขับซิ่งรถสาธารณะ ที่อาจยังทำให้หลายคน เกิดความไม่สบายใจ และรวมถึงพฤติกรรมที่คนขับบางท่านชอบขับรถออกนอกเส้นทางจากช่องเดินรถประจำทาง เกือบจะบ่อยครั้ง

ยกตัวอย่างเช่น พอเข้าป้ายก็ซิดซ้าย พอออกจากป้ายออกขวาสุดเลย ป้ายหน้าก็เบี่ยงซ้ายอีก ถ้าออกเลนขวาสุดไม่ได้ ก็อยู่เลนกลาง เข้าๆออกๆ เช่นนี้ ดังตัวอย่างที่เห็นได้บ่อยๆ ในถนนสายสำคัญบางสาย

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522

มาตรา 65 เมื่อเจ้าพนักงานจราจรได้ประกาศกำหนดให้ช่องเดินรถใดเป็นช่องเดินรถประจำทาง ผู้ขับซิ่งรถโดยสารประจำทางและรถบรรทุกทุกคนโดยสารตามประเภทที่อธิบดีกำหนด ซึ่งอยู่ในระหว่างรับส่งหรือบรรทุกทุกคนโดยสาร **ต้องขับซิ่งรถภายในช่องเดินรถประจำทาง** และจะขับซิ่งรถออกนอกช่องเดินรถประจำทางได้เมื่อมีสิ่งกีดขวางอยู่ในช่องเดินรถประจำทางนั้น หรือเมื่อต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

ดังนั้น โดยหลักการ ต้องขับซิ่งรถภายในช่องเดินรถประจำทาง จะออกเดินช่องเดินรถประจำทางได้ เมื่อมีสิ่งกีดขวาง ซึ่งถือเป็นข้อยกเว้น

เมื่อติตรถเมลี่ในเลนซ้ายและกลาง แต่ผู้ขับซิ่งรถประเภทอื่น ต้องการเร่งรีบไปดำเนินภาระกิจ การขับซิ่งด้วยความเร่งรีบ หรือการพยายามใช้ความเร็วก็จะเกิดขึ้นเสมอ อุบัติเหตุจึงอาจเกิดขึ้นตามมาได้เสมอเช่นเดียวกัน

ความเร่งรีบในการไปถึงจุดหมายของผู้ขับซิ่งรถ ทุกประเภท ซึ่งรวมถึง รถประจำทางด้วย ประกอบกับความหงุดหงิดจากปัญหาจราจร ความเหนื่อยล้าของผู้ขับซิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ขับซิ่งรถประจำทาง ที่ต้องอยู่บนถนน วันหนึ่งเป็นระยะเวลาานาน ย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ขับซิ่งตามกฎหมาย วินัยจราจร จึงอาจเป็นเรื่องที่มาทีหลังจากความเร่งรีบในการไปถึงจุดหมายของผู้ขับซิ่งรถทุกประเภท ไม่ใช่เฉพาะแต่ผู้ขับซิ่งรถประจำทาง แต่เพียงอย่างเดียว

อย่างไรก็ตามการปฏิบัติตามกฎหมายจราจร มีวินัยจราจร ย่อมส่งผลให้คมนาคมปลอดภัยได้อย่างแน่นอน สังคมไทยย่อมเป็นสุขตามมา ถ้าทุกคนต่างมีวินัยจราจร

ฉะนั้น ท้ายสุดนี้ปี 2553 จะเป็นปีแห่งความปลอดภัยทางถนนหรือไม่ จึงไม่น่าใช่แต่เพียงหน้าที่ของผู้ขับซิ่งรถสาธารณะ แต่เพียงอย่างเดียว แต่คงเป็นหน้าที่ของเราทุกคนที่ใช้ทางถนนทุกคน ทุกท่านที่จะช่วยกันสร้างความปลอดภัยทางถนน ในวัน

สงกรานต์ปีนี้ หรือควรจะทำทุกวันของปี 2553 นี้ ครับและ ถ้าทุกคนช่วยกันและร่วมมือกัน ก็คงเชื่อแน่ว่า ปี 2553 จะเป็นปีแห่งความปลอดภัยทางถนน ได้อย่างแท้จริง มิใช่เป็น เพียงแค่ความฝัน กระจ่าง สว่างดีครับ

วินัยจราจร คำตอบ ไข้อยู่ที่กฎหมายจราจร หรือเปล่า

นพดล ปกรณ์นิมิตดี

อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปัญหาการจราจรที่เป็นอยู่ในขณะนี้พบว่า ส่วนหนึ่งมาจากวินัยในการขับขี่รถ ซึ่งผู้ขับขี่รถในท้องถนน ส่วนใหญ่ต้องยอมรับความจริงกันว่า มองเรื่องวินัยจราจรมาเรื่องที่มาทีหลัง ความจำเป็นในการเร่งรีบให้ถึงที่หมายของผู้ที่ใช้รถยนต์บนท้องถนนกลับกลายเป็นเรื่องที่สำคัญและยิ่งใหญ่กว่าวินัยจราจร ในการขับขี่รถบนท้องถนนเสียอีก

คำว่า วินัยจราจร ที่เรากำลังพูดถึงอยู่นี้ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คือ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 อันมีสาระสำคัญที่กฎหมายแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ดังต่อไปนี้

ม. 1-27 ว่าด้วย ทาง, การเดินรถ, ประเภทของรถชนิดต่างๆ

ม.28-40 ว่าด้วยผู้ขับขี่ ไบซ์ซี่ คนเดินเท้า

ลักษณะที่ 1 การใช้รถ หมวด 1 ลักษณะของรถที่ใช้ทาง

ลักษณะที่ 1 หมวด 2 การใช้ไฟหรือเสียงสัญญาณของรถ หมวด 3 การบรรทุก

ลักษณะที่ 2 สัญญาณจราจรและเครื่องหมายจราจร

ลักษณะที่ 3 การใช้ทางเดินรถ หมวด 1 การขับรถ

ลักษณะที่ 3 หมวดที่ 2 การขับแข่งและผ่านขึ้นหน้า

ลักษณะที่ 3 หมวด 3 การออกรถ การเลี้ยวรถและการกลับรถ

ลักษณะที่ 3 หมวด 4 การหยุดรถและจอดรถ

ลักษณะที่ 4 การใช้ทางเดินรถประจำทาง

ลักษณะที่ 5 ข้อกำหนดความเร็วรถ

ลักษณะที่ 6 การขับรถผ่านทางร่วมทางแยกหรือวงเวียน

ลักษณะที่ 7 รถฉุกเฉิน

ลักษณะที่ 8 การลากรถหรือการจูงรถ ลักษณะ 9 อุบัติเหตุ

ลักษณะที่ 10 รถจักรยาน ลักษณะ 11 รถบรรทุกคนโดยสาร

ลักษณะที่ 12 รถแท็กซี่

ลักษณะที่ 13 คนเดินเท้า ลักษณะที่ 14 สัตว์และสิ่งของในทาง

ลักษณะที่ 15 รถม้า เกวียนและเลื่อน

ลักษณะที่ 16 เขตปลอดภัย

ลักษณะที่ 17 เบ็ดเตล็ด

ลักษณะที่ 18 อำนาจของเจ้าพนักงานจราจร และพนักงานเจ้าหน้าที่

ลักษณะที่ 19 บทกำหนดโทษ

พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ.2522 มีการแก้ไขเพิ่มเติมมาแล้วถึง 8 ครั้ง โดยล่าสุด

พระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2551 เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่อง การห้าม ผู้ขับขี่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในขณะที่ขับรถ เว้นแต่ในกรณีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่โดยใช้อุปกรณ์เสริมสำหรับการสนทนา โดยผู้ขับขี่ไม่ต้องถือหรือจับ โทรศัพท์เคลื่อนที่นั้น ในความเห็นของผู้เขียนนั้น เห็นว่าประเทศไทยเรามีกฎหมายจราจร เพื่อใช้ในการควบคุมวินัยของผู้ขับขี่รถ บนท้องถนน ไม่แพ้ชาติอื่นใด ในโลกเลยเพราะกฎหมายจราจรของไทยเรามีการปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงกฎหมายจราจรของนานาประเทศ ดังนั้น ปัญหาวินัยจราจร ของผู้ขับขี่รถ ในประเทศไทยจึงไม่น่าจะเป็นปัญหาที่ขอกฎหมาย ในทางกลับกันถ้าแม้กฎหมายจราจรจะมีเนื้อหาบทบัญญัติที่มีปัญหา เราก็สามารถแก้ไข โดยกระบวนการทางนิติบัญญัติได้ อยู่แล้ว ดังนั้น ปัจจัยที่เป็นปัญหาต่อการรักษาวินัยจราจร ในบ้านเรา จึงน่าจะอยู่ที่ตัวบุคคล ซึ่งเป็นข้อที่แก้ไขได้ยากเย็นที่สุด ไม่ว่าจะทั้งผู้บังคับใช้กฎหมาย และ ผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งสองฝ่ายนี้ต่างหากที่จะทำให้เกิดการบังคับใช้กฎหมายจราจร เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างสมบูรณ์ อันนำไปสู่การมีวินัยจราจรอย่างแท้จริงนั่นเอง

ในส่วนผู้บังคับใช้กฎหมาย ประเทศไทยเป็นนิติรัฐ คำว่านิติรัฐ นั้น หมายถึง อะไร นิติรัฐหมายถึง การปกครองที่รัฐเคารพและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของกฎหมายเป็นสำคัญ รัฐในที่นี้กล่าวรวมถึง หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วย ขอยกตัวอย่างเช่น ช่วงเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งเป็นช่วงเวลาหนึ่งของทุกๆปีที่มีการหยุดการบังคับใช้กฎหมายจราจร ไว้เป็นการชั่วคราว เพราะผู้คนส่วนใหญ่คงจะเห็นคนขับขีรถจักรยานยนต์ ในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัดในช่วงวันที่ 12-15 เมษายน จะหลงลืมไม่ได้สวมหมวกนิรภัยขณะขับขี่เป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่ออกมาเล่นน้ำบนท้องถนน พร้อมๆกับการใช้ความเร็วในการขับขี่บนท้องถนน จริงอยู่แม้เจ้าหน้าที่จะบอกว่า เป็นเจตนาดี ที่ไม่อยากจะเสียบรรยากาศในช่วงเทศกาล หรืออยากจะผ่อนผันให้ หรือจะด้วยเหตุอะไรก็ตาม ก็ต้องมาคู่กันว่ากฎหมายจราจร มีการตราบทบัญญัติที่ยกเว้นไม่ต้องจับในช่วงเทศกาลสงกรานต์หรือไม่ ต้องอย่าลืมนั่นว่า ช่วงเทศกาลสงกรานต์ แต่ละปีนั้น มีสถิติของคนเสียชีวิตจากอุบัติเหตุค่อนข้างมาก แม้รัฐจะพยายามรณรงค์ให้ตัวเลขอยู่ที่ แม้สมมติจะแก้หลักร้อยหรือสองร้อยคน มันก็เป็นความสูญเสียอยู่ดี การกระตุ้นยอดตัวเลขการท้องที่วิวภายในประเทศช่วงเทศกาล จึงไม่ควรทำพร้อมๆกับการกระตุ้นยอดคนเสียชีวิตจากอุบัติเหตุบนท้องถนนในเวลาเดียวกัน

อันที่จริง กฎหมายจราจร โดยเนื้อแท้ของกฎหมายนี้ส่วนหนึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุม จำกัดสิทธิของประชาชนอยู่แล้ว เพื่อสวัสดิภาพของผู้ขับขี่และประชาชนคนอื่น มิใช่กฎหมายที่บัญญัติขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขับขี่ เพราะฉะนั้นผู้ขับขี่บางคนจึงอาจรู้สึกได้ว่า ตนไม่ได้รับความสะดวก แต่ก็จำเป็นต้องปฏิบัติ เพื่อประโยชน์ของคนส่วนรวม การสร้างวินัยจราจร จึงจะต้องทำร่วมกันระหว่างประชาชน กับผู้บังคับใช้กฎหมายด้วย

ในส่วนของผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย คือประชาชนทั้งหลาย มีหน้าที่ในการต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เราจะปฏิเสธว่าไม่รู้กฎหมาย ไม่ได้เลย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ขับขี่รถ เพราะกฎหมายจราจร เป็นส่วนหนึ่งในการสอบใบขับขี่รถยนต์ และรถจักรยานยนต์อยู่แล้ว แต่จากสภาพการณั้บนท้องถนน ที่ผู้ขับขี่รถ ต่างแข่งกัน ปาดหน้ากัน เพื่อให้ถึงที่หมายโดยเร็ว บางคนออกเลนขวาสุด ที่เป็นทางรถเลี้ยว เพื่อไปขอแซงข้างหน้า แท้ก็ข้างคันเห็นรถติดมาก กลับรถกลางถนนแถวประตูน้ำ เพื่อจะหนีรถติด ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่าง ที่ยากที่จะบอกว่า เขาเหล่านี้ไม่ทราบเลยหรือว่า สิ่งที่เขาทำนั้นผิดหรือไม่ ฉะนั้น วินัยจราจรของผู้ขับขี่รถแต่ละคนในแง่มุมหนึ่งจึงน่าจะสะท้อนสามัญสำนึก หรือลักษณะนิสัยใจคอ ของผู้ขับขี่แต่ละคนได้ ก่อนที่จะจบบทความนี้ไป ขอยกตัวอย่างหนึ่งคือ มีเหตุการณ์รถจักรยานยนต์คันหนึ่งขับตัดหน้ารถยนต์ ด้วยความรีบร้อนที่จะเข้าโรงงานของตนเอง โดยที่ผู้ขับขี่ ไม่ได้สวมหมวกนิรภัย ไม่มีใบขับขี่ เมื่อเกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ลงบันทึกประจำวันจากการสอบข้อเท็จจริงพบว่า รถจักรยานยนต์ตัดหน้ารถเก๋ง แต่ตอนท้ายทางญาติของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ซึ่งสวมเครื่องแบบเต็มยศ มาที่สถานีตำรวจ บอกว่าญาติฝ่ายเขาไม่ผิด เพราะเขาเรียนไม่สูง และทำไม่รถใหญ่ไม่ยอมหยุดให้รถเล็กไปก่อน ถึงจะตัดหน้าก็ต้องหยุดให้รถเล็กไปก่อน (ข้อเท็จจริงที่เขาเล่าให้ฟังคือ รถเก๋งหักหลบแล้ว แต่ก็ยังโดนรถจักรยานยนต์อยู่คันหนึ่ง เพราะเป็นการตัดหน้ากระทันหัน) โดยที่ไม่ยอมพูดถึงใครจะผิดจะถูกตามหลักกฎหมายจราจร แม้แต่คนเดียว เรื่องนี้ท้ายที่สุดพนักงานสอบสวน ส่งฟ้องทั้งสองฝ่าย โดยว่า ประมาทร่วม ผิดถูก ไปว่ากันที่ชั้นอัยการและศาลก็แล้วกัน ไม่กล้าฟันธงหรือคอนเฟิร์มต่างๆที่อำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในการสืบสวนสอบสวนหาผู้กระทำผิดตัวจริง เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนแท้ๆ แต่ด้วยความเกรงว่า ตนจะถูกร้องเรียน จึงต้องหาทางออกด้วยวิธีการเช่นนั้น ดังนั้นในส่วนของผู้ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย คือประชาชนทั้งหลาย ถ้าเอาเรื่องผลประโยชน์ตนเองไว้ทีหลัง เคารพกฎ กติกา และ กฎหมาย ถ้ามีปัญหาก็ใช้ตัวบทกฎหมายในการตัดสินอย่างเท่าเทียมกันทุกคน วินัยจราจรของผู้ขับขี่รถ อยู่ที่ไหน คำตอบก็จะมาอยู่ที่กฎหมายจราจรอย่างแท้จริงนั่นเอง

